

Arbejdet for at afskaffe eller regulere alle Fortidslevninger fra Forholdet mellem Godsejer og Bonde her i Landet, og jeg kan straks sige, at det socialdemokratiske Parti i alt væsentligt kan tiltræde Lovforslaget. Det maa paaskønnes, at Landbrugsministeren foreslaar, at Afgifterne, som altsaa for Fremtiden skal betales i Penge, skal fastsættes efter Kapitelstaksterne for Aarene 1890—1913 med Udskydelse af de to laveste og de to højeste Takster. Derved bliver Ydelsen altsaa ordinær og upaavirket af de ganske forrykkede, for ikke at sige forrykte, Priser, vi nu har her i Landet.

Det ærede Medlem for Odder-Kredsen (Hegelund-Lange) rettede det Spørgsmaal til Ministeren, hvorfor han ikke havde taget de to sidste Aar med; naar han alligevel vilde udskille de to højeste, vilde Resultatet være blevet det samme. Det Spørgsmaal kan maaske være berettiget, men under alle Omstændigheder kan denne Omstændighed ikke forandre Forholdet. Saaledes som Bestemmelsen er paa dette Punkt, synes jeg, at alle de, der ønsker, at dette Forhold skal afløses paa en Maade, som de vedkommende kan være nogenlunde tjente med, maa finde den udmærket.

Den vigtigste Bestemmelse i Lovforslaget er selvfølgelig Bestemmelsen om, at Arvefæsteafgifterne kan afløses med en Kapital, der saa kan anbringes som Prioritet i Ejendommen til en Rente af 4 pCt. og med $\frac{1}{2}$ pCt. aarligt Afdrag. Det er ganske sikkert en Maade, som i høj Grad vil blive benyttet, og hvorved vi, om vi end ikke kommer helt bort fra den gamle Afgift, alligevel faar den anbragt paa en saadan Maade, at den forhaabentlig bliver lettere overkommelig for den paagældende.

Jeg har ikke videre at sige angaaende Lovforslaget udover det, der allerede er nævnt. Jeg vil tillade mig at anbefale det til det høje Tings Velvillie. Det kan være, at der er nogle mindre Enkeltheder at bemærke, men de kan jo blive afgjort i det Udvalg, som vel sagtens bliver nedsat om denne Sag.

Mads Larsen: Det er ganske klart, at det Lovforslag om Afløsning af Arvefæsteafgifter, vi her behandler, er fremgaaet af de Erfaringer, som de Arvefæ-

stere, der sidder inde med disse Ejendomme — og de er mange Tusinde i Landets forskellige Egne —, har maattet gøre under den unormale Situation, vi lever i nu under Verdenskrigen, de Erfaringer, hvorefter Renten af den Restkøbesum, de har indestaaende i deres Ejendomme, pludselig løber op til det dobbelte af, hvad de gennem mange Aar har været vant til at skulle udrede, ja endogsaa derudover. Det er derfor heller ikke underligt, at Kravet om at faa en Lov om Arvefæsteafgifternes Afløsning gennemført, da det først var rejst mellem Arvefæsterne, saa overmaade hurtigt vandt Tilslutning og blev ført herind med al den Styrke, der laa i den store Tilslutning. Vi ved ogsaa, at straks i Efteraaret blev dette Krav omfattet med Sympati her i Tinget, idet der ved Finanslovens første Behandling fra mange forskellige Sider blev rettet Opfordring til Landbrugsministeren om at fremsætte et saadant Lovforslag. Jeg tror næsten, det var fra Medlemmer af alle politiske Partier. Jeg erindrer i alt Fald, at der fra det Parti, jeg tilhører, blev rettet en saadan Opfordring fra de ærede Medlemmer for Holbæk-Kredsen (Nøhr), Hornslet-Kredsen (Povlsen), Lejre-Kredsen (N. Frederiksen), Frederikssunds-Kredsen (L. Pedersen) og maaske endnu flere. Jeg skulde tro, at det Lovforslag, som nu foreligger, og i hvilket Landbrugsministeren i alt væsentligt har efterkommet de Krav og Ønsker, som de paagældende Arvefæstere har givet Udtryk gennem det indsendte Andragende, ret hurtigt skulde kunne behandles til Ende her i Tinget og føres igennem Rigsdagen.

Med Hensyn til Lovforslagets Enkeltheder har jeg intet væsentligt at tilføje. Jeg kan være enig i adskillige af de Indvendinger eller yderligere Krav, som det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) fremsatte. Navnlig skal jeg betone, at jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem i, at de Servitutter, man har forsøgt at lægge paa en Del af de Ejendomme, hvoraf der svares Arveafgift, maa fjernes samtidig med, at Arveafgifterne afløses, saa at Besidderne af disse Ejendomme ligesom andre faar fri Dispositionsret ogsaa til at kunne udstykke deres Ejendomme. Navnlig vil jeg understrege det